

Mario Vargas Llosa. Den blygsamme hjälten. Norstedts förlag.

Det sägs ibland att för många författare så blir Nobelpriset i litteratur dödskyssen. Efter den största av framgångar blir det omöjligt att återvända till skrivandet. Det gäller under inga omständigheter Maria Vargas Llosa som tilldelades priset 2010. Snarare har Nobelpriset för honom inneburit en förnyad kraft och energi i skrivandet. Som nu då han återkommer med romanen "Den blygsamme hjälten". En underfundig roman om det moderna Peru med blandningen av förnyelse, välstånd, kriminalitet och gamla patriarkala mönster. Två parallella berättelser söker sig fram mot varandra. Den ena historien handlar om den lika framgångsrike som tjurskallige åkaren Felícito Yanaqué i kuststaden Piura som en dag får ett brev fastnaglat på sin dörr från utpressare. I den andra berättelsen, som utspelar sig i Lima, dras den godmodige don Rigoberto mot sin vilja in i sin vän och forne chef don Ismaels kärleksbestyr och trassliga relation till sina söner. Samtidigt oroas don Rigoberto över sin egen son som har en mystisk kontakt med en äldre man, Edilberto Torres, vars existens tycks vara högst tvivelaktig.

Maria Vargas Llosa har en lös och ledig berättarstil där olika händelser vävs in i varandra och där läsaren kastas mellan den yttre händelsen och gestalternas egna tankar och funderingar. Slutet är befriande och försonande. I ett avsnitt funderas det över berättarkonsten i Gamla testamentet och Maria Vargas Llosa sneglar nog själv en hel del på de bibliska motiven när han söker sina intriger. Fäder och söner, stolthet och skam, patriarkatets våldsamhet ställt mot matriarkatets förnuft och uthållighet.

"Den blygsamme hjälten" är en hyllning till konsten och berättandet. I mångt och mycket personifierad av don Rigoberto, vars bibliotek är ett kastell och en borg vid ett oroligt människohav. Kanske finner vi i den rollgestalten drag av författaren själv. En "lagom" blygsam hjälte.

Jakob Carlander